

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 78/13

Λουξεμβούργο, 27 Ιουνίου 2013

Απόφαση στις υποθέσεις C-485/11 και C-71/12
Επιτροπή κατά Γαλλίας και Vodafone Malta Limited κ.λπ. κατά
L-Avukat Generali κ.λπ.

Το ειδικό τέλος που επιβάλλεται στη Γαλλία στις επιχειρήσεις των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και ο ειδικός φόρος καταναλώσεως στη Μάλτα στις υπηρεσίες κινητής τηλεφωνίας δεν αντιβαίνουν προς την οδηγία για την «αδειοδότηση»

Η οδηγία αυτή δεν περιορίζει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να επιβάλλουν μη διοικητικούς φόρους στην παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών

Η οδηγία για την «αδειοδότηση»¹ παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να επιβάλλουν στους παρέχοντες υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών διοικητικές επιβαρύνσεις προκειμένου να χρηματοδοτήσουν τις δραστηριότητες της αρμόδιας εθνικής κανονιστικής αρχής για τη διαχείριση του συστήματος αδειοδότησεως της παροχής των εν λόγω υπηρεσιών καθώς και την παροχή δικαιωμάτων χρήσεως αριθμών ή ραδιοσυχνοτήτων. Τα τέλη αυτά θεωρείται ότι καλύπτουν αποκλειστικώς τις πραγματικές δαπάνες που προκύπτουν από τις διοικητικής φύσεως υπηρεσίες τις οποίες παρέχει η κανονιστική αρχή στις επιχειρήσεις ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Υπόθεση C-485/11 Επιτροπή κατά Γαλλίας

Στη Γαλλία, ειδικό τέλος, επιβαλλόμενο στις επιχειρήσεις ηλεκτρονικών επικοινωνιών, υπολογίζεται επί του ποσού των συνδρομών και των λοιπών ποσών που καταβάλλουν οι χρήστες στις επιχειρήσεις, ως αντιπαροχή των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το ειδικό αυτό τέλος αντιβαίνει προς την οδηγία διότι αποτελεί διοικητική επιβάρυνση επιβαλλόμενη βάσει στοιχείων συνδεομένων με τη δραστηριότητα ή τον κύκλο εργασιών της επιχειρήσεως και όχι σε συνάρτηση με τις πραγματικές δαπάνες που προκύπτουν από το καθεστώς αδειοδότησεως. Επιπλέον, κατά την Επιτροπή, αντιθέτως προς τις απαιτήσεις της οδηγίας αυτής, το εν λόγω τέλος δεν προορίζεται για τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων της εθνικής κανονιστικής αρχής. Η Επιτροπή, κρίνοντας ότι το ειδικό τέλος δεν συνάδει προς την οδηγία, άσκησε προσφυγή λόγω παραβάσεως κατά της Γαλλίας ενώπιον του Δικαστηρίου².

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο υπενθυμίζει, κατ' αρχάς, ότι οι διοικητικές επιβαρύνσεις για τις οποίες γίνεται λόγος στην οδηγία έχουν ανταποδοτικό χαρακτήρα και μπορούν να έχουν ως αντικείμενο μόνον την κάλυψη διοικητικών δαπανών σχετικών με τη διαχείριση, τον έλεγχο και την εφαρμογή του γενικού καθεστώτος αδειοδότησεως στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Επομένως, τέλος του οποίου το γενεσιουργό γεγονός³ συνδέεται με τη γενική διαδικασία αδειοδότησεως, βάσει της οποίας καθίσταται δυνατή η πρόσβαση στην αγορά των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, αποτελεί διοικητική επιβάρυνση κατά την οδηγία και μπορεί να επιβληθεί μόνον υπό τις προϋποθέσεις που θέτει η οδηγία.

Πάντως, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **το γενεσιουργό γεγονός του επίμαχου τέλους δεν συνδέεται ούτε με τη γενική διαδικασία αδειοδότησεως, η οποία καθιστά δυνατή την πρόσβαση στην αγορά των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ούτε με την παροχή δικαιώματος χρήσεως ραδιοσυχνοτήτων ή αριθμών.** Συγκεκριμένα, **το τέλος αυτό αφορά τη**

¹ Οδηγία 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση) (ΕΕ L 108, σ. 21).

² Παρεμφερείς διαδικασίες διαπιστώσεως παραβάσεων έχουν επίσης ασκηθεί κατά της Ισπανίας (C-468/11) και της Ουγγαρίας (C-462/12). Αμφότερα τα δύο αυτά κράτη μέλη υποστηρίζουν στην παρούσα υπόθεση τη Γαλλία.

³ Νομική πράξη ή γεγονός το οποίο δημιουργεί φορολογική οφειλή.

δραστηριότητα της επιχειρήσεως, η οποία συνίσταται στην παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στους τελικούς χρήστες στη Γαλλία.

Συναφώς, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το επίμαχο τέλος δεν επιβάλλεται σε όλες τις επιχειρήσεις ηλεκτρονικών επικοινωνιών, που είναι κάτοχοι γενικής αδείας ή δικαιώματος χρήσεως ραδιοσυχνοτήτων ή αριθμών, αλλά μόνον στις επιχειρήσεις που είναι δικαιούχοι γενικής αδείας και παρέχουν ήδη τις υπηρεσίες τους στην αγορά ηλεκτρονικών επικοινωνιών στους τελικούς χρήστες. Επομένως, δεν επιβάλλεται μόνον λόγω της κατοχής γενικής αδείας ή της παροχής δικαιώματος χρήσεως ραδιοσυχνοτήτων ή αριθμών, αλλά συνδέεται με τη δραστηριότητα της επιχειρήσεως η οποία συνίσταται στην παροχή υπηρεσιών επικοινωνιών.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Δικαστήριο κρίνει ότι το επίμαχο τέλος δεν συνιστά διοικητική επιβάρυνση κατά την οδηγία και, επομένως, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της. Κατά συνέπεια, απορρίπτει την προσφυγή της Επιτροπής.

Υπόθεση C-71/12 Vodafone Malta

Στη Μάλτα, επιχειρήσεις του τομέα των τηλεπικοινωνιών αμφισβητούν, ενώπιον των δικαστηρίων της Μάλτας, το συμβατόν ειδικού φόρου καταναλώσεως επί των υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας με την οδηγία για την «αδειοδότηση». Ο εν λόγω φόρος καταναλώσεως, το ύψος του οποίου ανέρχεται στο 3% της τιμής των υπηρεσιών αυτών, καταβάλλεται από τους χρήστες στις επιχειρήσεις οι οποίες, εν συνεχεία, το αποδίδουν στις φορολογικές αρχές. Το Qorti Konstituzzjonali (Συνταγματικό δικαστήριο, Μάλτα) ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινιστεί αν ο επίμαχος ειδικός φόρος καταναλώσεως αντιβαίνει προς την οδηγία.

Το Δικαστήριο απαντά ότι ειδικός φόρος καταναλώσεως, του οποίου το γενεσιουργό γεγονός δεν συνδέεται με τη γενική διαδικασία αδειοδότησεως, η οποία καθιστά δυνατή την πρόσβαση στην αγορά των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, αλλά συνδέεται με τη χρήση των παρεχομένων από τις επιχειρήσεις υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας, και επιβαρύνει τους χρήστες των υπηρεσιών αυτών, **δεν συνιστά διοικητική επιβάρυνση κατά την οδηγία.** Τέλος, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι απόκειται στο αιτούν δικαστήριο της Μάλτας να εξετάσει όλα τα χαρακτηριστικά του επίμαχου ειδικού φόρου και, αν πράγματι είναι παρεμφερής με φόρο καταναλώσεως, δεν είναι ασύμβατος προς την οδηγία.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο. Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106